

לאֱלוֹהִים אֵין אִם

מאת ברני לזר הופמן

הידוע גם בשם

טוני אלמו, מנהיג רוחני

כל מרכיביו, בחר גם לשכון וגם לבצע פעולות נפלאות ומעשים בתוכו.⁹ אלוהים, שחי ופעל במרץ בכלי האנושי שנקרא ישוע, לא חטא מעולם,¹⁰ מפני שבשעת ההתעברות הוא היה האלוהים הכל-יכול, הרבה יותר חזק מבשר ודם אנושי.¹¹ הוא, על כל טבעו, נמזג לגוף אנושי כדי שלא להאמה מאיתנו, שהוא נמצא בתוכנו, יהיה כוח לנצח את הבשר. אז, על-ידי תחייתו, טבענו נמשך לתוך טבעו האלוהי, והוא הופך אותנו ליישות אחת, נותן לנו יותר מהכוח הדרוש כדי ללכת לדרכנו ולא לחטוא עוד (הבשורה על-פי יוחנן ח', 11). ישוע אמר: "יהיו נא כולם אחד, כמו שאתה, אבי, בי ואני בך, שיהיו גם הם בנו [כאחד], כדי שיאמינו העולם כי אתה שלחתני" (הבשורה על-פי יוחנן י"ז, 21).

אלוהים בישוע המשיח דחה מייד כל תאוה גופנית ותשוקה גשמית, כשם שאלוהים השוכן בתוכנו דחה מייד כל תאוה גופנית ותשוקה גשמית.¹² "אמנם הרוח חפצה [מוכנה], אבל הבשר חלש" (הבשורה על-פי מרקוס י"ד, 38).¹³ לכן כתוב: "התהלכו ברוח [כל מרכיב בכוחו של אלוהים] ולא תמלאו את תאוות הבשר" (איגרת אל הגלטיים ה', 16).¹⁴ כך אנו מוכישים את הבשר.¹⁵ אנחנו יכולים להשיג זאת רק אם כל מרכיב של אלוהים חי בתוכנו. כאשר אנחנו מקבלים את כוחו של אלוהים בתוכנו, אנו הופכים למנצחים בכל מצב.¹⁶ לא חשוב מה מצבנו, גילוי מלוא האלוהים בנו ינחמנו, יחזקנו ויביא לנו נצחון מוחלט.¹⁷

ישוע המשיח, בהיצלבו, הרס כל כוח שלילי ביקום, כולל השטן, החטא, תאוות הבשר, תאוות העיניים, גאוות החיים, מחלה, מגיפה, חולשה, זקנה, מוות, גיהנום, הקברים, וכל כוח רשע או שלילי אחר.¹⁸ כל אלה מוסמרו לצלבו.¹⁹ כוחות שליליים אלה דרך צליבתו של ישוע, חוסלו בכל גוף אנושי בו הוא חי ובתוכו הוא פועל. לכן, אלה החוטאים מרצון ובמודעות, אחרי שחיי האלוהים

"בראשית היה דבר האלוהים [לא מרים, עליה נאמר על-ידי עובדי אלילים, שהיא אם האלוהים], ודבר האלוהים היה עם אלוהים [לא מרים. "בראשית" התרחש אלפי שנים רבות לפני שמרים נולדה או אפילו חשבו עליה], ודבר האלוהים היה אלוהים" (הבשורה על-פי יוחנן א', 1), שהיה "בלא אב, ובלא אם, בלא ציון יוחסין, אין תחילה לימיו וגם לא סוף לחייו" (איגרת אל העברים ז', 3). "ודבר האלוהים [שהוא אלוהים] נהיה בשר [נהיה כאנוש]" (הבשורה על-פי יוחנן א', 14).

בנקודה זו גילם עצמו אלוהים כאדם ומיקם עצמו בפעם הראשונה בתוך בני אנוש.¹ ישוע המשיח היה הגוף האנושי הראשון והיחיד שבתוכו מיקם אלוהים את עצמו למען יהיה הגואל. הוא היה הדוגמא עבורנו לתכליתו המוחלטת של אלוהים, שהיא למקם את עצמו בתוך אנשים מאמינים ונאמנים.² אלוהים היה חייב להיות אדם כדי שיהיה לו דם אנושי אמיתי שישפך ככפרה על חטאינו. כל זה התרחש כדי שהוא יוכל להיות הגואל שלנו, הדוגמא ואב-טיפוס למה שהוא רוצה שאנחנו נהיה, אלוהים-אנוש.³ לכן אנו חייבים, על-ידי נוכחותו בתוך גופנו באמצעות התגלמותו, לקחת חלק בלידתו מחדש כדי להיות בתוכו.⁴ התגלמותו ממקמת אותו בתוכנו ותחייתו ממקמת אותנו בו.⁵ צליבה, שהינה הכחשה, כניעה ומוות של חיינו הקודמים, חייבת להתרחש לפני שלמות טבעו חודרת לתוכנו וטבענו האנושי חודר בשלמותו אל קרבו.⁶

מרים ילדה אנוש-ילד שחיי אלוהים וכל מרכיבי האלוהים נמזגו לתוכו.⁷ אלוהים, שאין לו התחלה או סוף, מיקם עצמו שם.⁸ למרים לא היה כל קשר לכך. היא הפכה לאם של גוף אנושי שאלוהים עצמו שוכן בו, הראשון מכלי קיבול רבים. אלוהים, על

9. האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ו, 20-22. 10. הבשורה על-פי יוחנן ו', 18; האיגרת השניה אל הקורינתים ה', 21; איגרת אל הפיליפיים ב', 13; איגרת אל העברים ד', 15; ח', 10; איגרת פטרוס הראשונה א', 18-21. 11. ישעיה ו', 2; הבשורה על-פי מתי ח', 3; 16, 27; י', 21; הבשורה על-פי יוחנן ה', 21; י', 17-18, 28; איגרת אל העברים ד', 15. 12. איגרת אל הרומיים ח', 3-13, 37; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ו, 57-58; איגרת אל העברים ד', 15; איגרת יוחנן הראשונה ב', 16-17; ד', 4; ה', 4. 13. הבשורה על-פי מתי ט"ו, 24; הבשורה על-פי מרקוס ח', 34; הבשורה על-פי לוקס ט', 23; איגרת אל הרומיים ח', 1; איגרת אל הגלטיים ה', 16; איגרת אל האפסיים ג', 20; האיגרת השניה אל טימותיוס ב', 14. 12. איגרת אל הרומיים ח', 16-4; י"ג, 14; איגרת אל הגלטיים ב', 20; ה', 17, 24-25; ו', 7-8. 15. הבשורה על-פי מתי ט"ו, 24; הבשורה על-פי יוחנן ו', 63; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ו, 27; ט"ו, 50; איגרת אל הגלטיים ו', 8; איגרת אל הקולוסים ג', 5; האיגרת השניה אל טימותיוס ג', 5-1; ד', 10; איגרת יוחנן הראשונה ב', 16. 16. איגרת אל הרומיים ח', 35-39; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ו, 57. 17. תהילים כ"ה, 14; ל"א, 25; מעשי השליחים ט', 31; איגרת אל הרומיים ח', 35-39; האיגרת הראשונה אל הקורינתים י"ד, 3; האיגרת השניה אל הקורינתים א', 6-3; איגרת פטרוס הראשונה ה', 10. 18. ישעיה י"ד, 17-12; כ"ה, 8; הבשורה על-פי יוחנן ט"ז, 33; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ז, 57-54; איגרת אל הקולוסים ב', 15; איגרת יוחנן הראשונה ב', 13-14, 16; חוץ יוחנן א', 18; י"ב, 12. 19. איגרת אל הקולוסים ב', 14.

1. הבשורה על-פי לוקס א', 35; מעשי השליחים י"ג, 23; איגרת אל הרומיים א', 1-4; ח', 3; ט', 5; איגרת אל הגלטיים ד', 4-5; האיגרת הראשונה אל טימותיוס ג', 16; איגרת אל העברים ב', 18-14; איגרת יוחנן הראשונה א', 2-1; ד', 2; חוץ יוחנן כ"ב, 16. 2. הבשורה על-פי מתי א', 20-23; הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 6; ט"ו, 8, 16; מעשי השליחים ד', 12; איגרת אל הגלטיים ד', 4-7; האיגרת השניה אל הקורינתים ו', 18-16; איגרת אל העברים ב', 10; י', 7, 3. 3. ירמיה ל"א, 31-34; איגרת אל הרומיים ה', 14-21; איגרת אל האפסיים ב', 13; איגרת אל העברים ב', 16-18; ט', 14, 22; איגרת פטרוס הראשונה א', 18-19; איגרת יוחנן הראשונה א', 7; חוץ יוחנן א', 5. 4. הבשורה על-פי יוחנן ו', 56; י"א, 25-26; י"ב, 16-17, 20; ט"ו, 5; איגרת אל הרומיים ח', 11-9, 26; האיגרת הראשונה אל הקורינתים י"ב, 13; האיגרת השניה אל הקורינתים ה', 17; ו', 16; י"ג, 5; איגרת אל הגלטיים ב', 20; איגרת אל האפסיים ב', 4-6; ד', 6; איגרת אל הפיליפיים ג', 11-8; האיגרת השניה אל טימותיוס א', 14; ד', 22; איגרת יוחנן הראשונה ב', 6-5, 14, 28; ג', 6, 9, 12; ד', 12, 15. 5. הבשורה על-פי יוחנן י"ז, 21, 23, 26; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ג', 16-17; ו', 17, 19; מעשי השליחים ב', 4; ד', 31; איגרת אל הגלטיים ד', 6; איגרת אל האפסיים א', 4-3, 11; ב', 20-22; ג', 16-19; איגרת אל הפיליפיים א', 20; ג', 2; האיגרת השניה אל טימותיוס א', 14; איגרת יוחנן הראשונה ג', 24; ד', 12, 15. 6. הבשורה על-פי יוחנן ה', 2. 7. איגרת אל הרומיים ו', 13-11; 19-23; ח', 13; איגרת אל הגלטיים ד', 19; איגרת אל הקולוסים ג', 1-10. 7. ישעיה י"א, 2; יחזקאל מ"ו, 5-11; הבשורה על-פי מתי א', 18; הבשורה על-פי לוקס א', 34-35; הבשורה על-פי יוחנן ד', 13-14; ו', 53-57, 63; חוץ יוחנן ג', 1; ד', 5. 8. מעשי השליחים י"ג, 23; איגרת אל העברים ו', 3.

וכוחו חדרו לתוכם (לאחר שהפכו לאלוהים-אנוש) לא יכולים לשוב למערכת היחסים עם אלוהים אלא אם כן הם חטאו כתוצאה מכוחות והם חוזרים בתשובה על חטאי בורותם אחת ולתמיד.²⁰

כאשר אנו חיים בתחיתו של המשיח עם כל מרכיבי האלוהים בנו, על-ידי הטבילה ברוח הקודש, אנחנו בוודאי יכולים לשמור על הדיברה "קדושים תהיו כי קדוש אני" (איגרת פטרוס הראשונה א', 16).²¹ ישוע אמר: "לכן היו מושלמים אף כשאביכם שבשמיים מושלם הוא" (הבשורה על-פי מתי ה', 48).²² השליח יוחנן הצהיר, באמצעות רוח הקודש החיה בו: "אתם הבנים הנכם מאלוהים ונצחתם אותם [את נביאי השקר הרבים ורוח מתנגדי-ישוע המשיח]²³ כי אשר בכם גדול [עצום] הוא [דרך הטבילה של רוח הקודש] מאשר בעולם" (איגרת יוחנן הראשונה ד', 4). אנחנו לא רק כובשים, אלא יותר מכובשים, על-ידי ישוע עם האב על-ידי רוח הקודש החיה ופועלת בתוכנו, על-ידי התגלמותו בנו ואנו בו, דרך התחיה מחדש.²⁴

אין כלי קיבול אנושי מלבד ישוע אדוננו ומושיענו, שהתמלא באלוהים ברוחו האנושית בזמן ההתעברות.²⁵ זאת כיוון שאף אדם אחר, למעט ישוע המשיח, לא היה, וגם לא יהיה לעולם אלוהים עצמו, הפודה, מושיע העולם, מלך המלכים, אדון האדונים וכן אבינו שבשמיים.²⁶ אף כלי קיבול אנושי אחר לא הופרה בכתולה על-ידי רוח הקודש, או חי אי-פעם חיים נטולי-חטא מרגע ההתעברות.²⁷ כל כלי הקיבול האנושיים האחרים בהם חי האלוהים בעבר, לא רק נולדו כחוטאים, הם המשיכו לחטוא עד שהם הורשעו בחטאייהם.²⁸ אז, הם הפכו לאלוהים-אנוש כמו אלה שבעתיד יהפכו לאלוהים-אנוש. הם הפכו לבנים באומה חדשה, קדושה, "אומת הנגאלים", אחרי שחזרו בתשובה על חטאייהם ולאחר שרוח האלוהים, על כל מרכיביה נמוגה לתוכם.²⁹

אנחנו יכולים לחיות באופן רוחני רק על-ידי חיי האלוהים השוכנים בתוכנו.³⁰ ישוע הוכיח שהוא מהות חיי האלוהים על-ידי הוכחות וודאיות רבות, הכוללות את התגלמותו, עבודתו, צליבתו, תחיתו, עלייתו לשמיים, והפיכתו לרוח נותנת חיים.³¹ הוא אמר: "אנוכיה... החיים" (הבשורה על-פי יוחנן י"א, 25).³²

הכוח להפסיק לחטוא מתקבל כאשר רוחו הנותנת חיים המכריעה של ישוע מתאחדת עם ישותנו, גופנו.³³ עם רוחו ברוחנו,

20. הבשורה על-פי לוקס ט', 62; י"א, 21-26; הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 16; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים י', 11-12; איגרת אל העברים ד', 1; 11; ו', 8-4; 31-26; איגרת פטרוס השנייה ב', 9-4, 20-21, 21. ויקרא י"ט, 2; דברים כ"ג, 16-19; הבשורה על-פי יוחנן י"ז, 23; איגרת אל הקולוסים א', 21-23; איגרת אל העברים י"ב, 14; איגרת פטרוס הראשונה א', 15-16. 22. בראשית י"ז, 1; דברים י"ח, 13; תהילים כ"ד, 3-4; האיגרת השנייה אל סימון ג', 16-17; איגרת פטרוס השנייה ג', 11-14; איגרת יוחנן הראשונה ג', 6, 9; ה', 18. 23. איגרת יוחנן הראשונה ב', 18-19, 22; ד', 3-5; איגרת יוחנן השנייה, 7. 24. הבשורה על-פי יוחנן ג', 3-8; י"ז, 21-23; איגרת אל הרומיים ח', 37. 25. ישעיה ד', 14; הבשורה על-פי לוקס א', 31-35; האיגרת השנייה אל הקורינתיים ה', 20-21; איגרת אל העברים ד', 15. 26. האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ט"ו, 20-23; איגרת אל הקולוסים ב', 9-10; חזון יוחנן א', 8, 11; כ"א, 6; כ"ב, 13. 27. תהילים נ"א, 7; ישעיה ד', 14; הבשורה על-פי מתי א', 23; מעשי השליחים ד', 12; איגרת אל העברים ד', 15; ט', 28. 28. איגרת אל הרומיים ג', 23; ה', 12-14; איגרת פטרוס הראשונה א', 18-23; ד', 11-14; איגרת יוחנן הראשונה ה', 18; חזון יוחנן י"ד, 2-5. 29. הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 23; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ג', 16; איגרת אל הגלטיים ד', 13-14; איגרת אל האפסיים א', 17-19; ג', 14-21; איגרת פטרוס הראשונה א', 18-21; ב', 9; חזון יוחנן ה', 9; י"ד, 3-4; כ"א, 3. 30. הבשורה על-פי יוחנן ה', 10; ו', 10; חזון יוחנן ה', 10; י"א, 25-26; י"ד, 20-2. איגרת אל הרומיים ו', 13-4; חזון יוחנן הראשונה ד', 9. 31. איגרת אל הרומיים ה', 10; ו', 4-5; 9-10; חזון יוחנן ה', 11; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ט"ו, 20-23; איגרת יוחנן הראשונה ה', 11-13; חזון יוחנן א', 18. 32. הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 6. 33. האיגרת השנייה אל הקורינתיים י"ב, 9-10; איגרת אל האפסיים א', 17-23; ב', 11-8; ג', 20; איגרת אל פיליפיים ד', 13; איגרת אל הקולוסים א', 13-14; ב', 10; האיגרת השנייה אל סימון א', 7; איגרת אל העברים ז', 19; י"ג, 20-21; איגרת פטרוס הראשונה א', 3-5.

אנו נעשים תשלובת של אלוהים ואדם בדיוק באותה צורה שמרים ומאה ותשעה-עשר אנשים אחרים נעשו אלוהים-אנוש בחג השבועות.³⁴ טבילה זו לתוך חיי אלוהים נעשתה כדי להשיג אחת מהמטרות הרבות של כהונת אלוהים בתוכם, לכהן עצמו בתוך אחרים, דרכם.³⁵

חיי אלוהים ועוצמתו לא חדרו למרים כחיי ועוצמתו עד חג השבועות. אלוהים וכוחו חדרו לגוף אנושי, ישוע המשיח, שאלוהים מיקם בתוך רחמה של מרים. לכן היא היתה, עד חג השבועות, לא יותר ממרים, בתולה הרה, שאלוהים, על-ידי נס, מיקם גוף אנוש הכולל את עצמו בתוכה.³⁶ זה היה סימן לעולם, שגוף האנוש שבקרה היה אלוהים-אדם, הראשון בגזע חדש לגמרי של אנשים, גזע קדוש מורכב מערב-רב של אנשים שהיו, והינם גם כעת, כלי קיבול נוספים עבורו (אלוהים) לחיות ולעבוד בהם בצורה פעילה.

כוח האלוהים ותפקודו הפעיל באמצעות רוחו, נכנסו לרוח האנושית של מרים בחג השבועות, קצת יותר משלושים ושלש וחצי שנים אחרי שהתעברה עם ישוע על-ידי רוח הקודש, ימים מספר אחרי תחיתו של ישוע המשיח ועלייתו השמימית.³⁷ כל אלה שהיו מלאים באלוהים באותו יום נעשו, למעשה, הכנסייה, גוף המשיח.³⁸ כולם נעשו תשלובת של אלוהים-אנוש כיוון שחיי האלוהים, כוחו ופעולתו, נמוגו לתוכם. יחדיו הם ידועים ככלתו של ישוע המשיח.³⁹ הכלה, שהיא הכנסייה, גופו, והבעל, שהוא ישוע, ראש גופו, כולם מיקשה אחת עם אלוהים המצוי בתוך כולם.⁴⁰ תיאורי כתבי קודש אלה הם עובדות אמת הנמצאות בכתבי הקודש כל הזמן הזה. "חפשו ותמצאו" (הבשורה על-פי לוקס י"א, 9). מרים אינה אמו של אלוהים, אלא אישה שנוקדה לרוח אלוהים הקדושה לשכון ברוחה האנושית, שתינת לה את חיי, עוצמתו ופעילותו כדי שהיא תוכל להיות אלוהים-אנוש. זה אותו תהליך שכולם חייבים להתנסות בו כדי להיכנס לגן-עדן. זהו הכרח. ישוע אמר: "עליכם להיוולד מלמעלה [להיוולד מחדש]" (הבשורה על-פי יוחנן ג', 7).

"והעושה חטא מן השטן הוא" (איגרת יוחנן הראשונה ג', 8). "כל הנולד מאלוהים לא יחטא כי זרעו בו יקום [ישאר] ולא יוכל לחטוא כי מאלוהים נולד" (איגרת יוחנן הראשונה ג', 9). העבודות הנהדרות המושגות על-ידינו, לא מושגות על-ידינו בלבד. הן מושגות על-ידי תשלובת אלוהים איתנו, בחיותו ובעבודתו הפעילה בתוכנו.⁴¹ זה הוא שלמעשה מבצע את העבודה. ישוע אמר: "כי בלעדי לא תוכלו עשות מאומה" (הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 5). ישוע האלוהים-אדם, הוא הרוח הנותנת חיים (מלוא אלוהים) בתוכנו, שמשיגה את כל פעולות אלוהים המתרחשות בתוכנו.⁴²

המונח "עבודת האלוהים" הוא מילולי, העבודה נעשית על-ידי אלוהים עצמו השוכן ופועל בתוכנו. מדוע אנשים אומרים כי **הם** עושים את עבודת אלוהים כאשר אלוהים עושה את כל עבודות אלוהים?⁴³ זו הסיבה שפעילות אלוהים בתוכנו נקראת "עבודות

34. הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 15-28; מעשי השליחים ב', 39-1; האיגרת השנייה אל הקורינתיים ה', 17-21; איגרת אל האפסיים ב', 5-6; איגרת יוחנן הראשונה ד', 4. 35. הבשורה על-פי מתי כ"ב, 9-10; הבשורה על-פי יוחנן ד', 34-38; ט"ו, 8; מעשי השליחים ט', 16-22. 36. ישעיה ז', 14; הבשורה על-פי מתי א', 23; איגרת פטרוס הראשונה ב', 9-10. 37. מעשי השליחים א', 8-9; ב', 1-4. 38. איגרת אל הרומיים ד', 14; י"ב, 8-5; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים י"ב, 27-28; איגרת אל האפסיים ב', 20-22; ה', 23-32; איגרת אל הקולוסים ב', 19. 39. הבשורה על-פי יוחנן ג', 28-30; חזון יוחנן כ"א, 2, 9-11. 40. איגרת אל הרומיים ו', 5; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ו', 19-20; י"ז, 17; י"ב, 12-27. 41. הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 4-8; י"ז, 21-23; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ג', 9-6; איגרת אל הגלטיים ב', 20; איגרת אל האפסיים ג', 20. 42. האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ג', 16; איגרת אל הרומיים ו', 10; איגרת אל האפסיים ג', 20; איגרת אל הגלטיים ד', 12; איגרת אל הקולוסים א', 11; איגרת אל הפיליפיים ב', 13; איגרת אל הקולוסים א', 11; חזון יוחנן ד', 11. 43. הבשורה על-פי יוחנן א', 12; איגרת אל הגלטיים ד', 7-6; איגרת אל הפיליפיים ב', 13; איגרת אל הקולוסים א', 16; חזון יוחנן ד', 11.

אלוהים".⁴⁴ רק אלוהים ברא כל דבר.⁴⁵ רק אלוהים הושיע את כל אלה שנושעו.⁴⁶ רק אלוהים שינה את כל אלה שהשתנו. אדם לא יוכל לעשות דבר אלוהי לבדו. רק אלוהים בתוכנו יכול לבצע עבודת אלוהים.⁴⁷

עבודת הבריאה של אלוהים לא היתה סופה של עבודת אלוהים. אחרי שעבודת הבריאה של אלוהים הסתיימה, הוא, אחרי המעידה של אדם וחווה, התחיל את פעילות השפיטה, הגאולה והשינוי. גאולה מתרחשת כאשר חיי אלוהים וכוחו הפעיל נזרעים בתוכנו. אבל הזרע הזה חייב להיות מושקה באופן תמידי, כדי שחיי אלוהים יגדלו במלואם בתוכנו.⁴⁸ שינוי קורה על-ידי דבר אלוהים המשקה את הזרע מדי יום ביומו עד שהוא נהפך לתכלית יכולתו, אלוהים-אדם מעוצב במלואו.⁴⁹ הוראותיו בנושא השינוי אומרות, כי אנו חייבים להתאים לדמותו (לאלוהים) על-ידי היצמדות לכל דבר (דברו) וקבלת צלמו בתוך רוחנו על-ידי רוחו, הדבר (דבר אלוהים).⁵⁰ הוא גם מעורב בעבודת התיווך בין אדם לאלוהים, וכן השליטה על היקום ושפיטתו.⁵¹

אלוהים אינו ישן, אלא שוקד על משמרתו יום ולייל.⁵² מה נוכל לעשות, אם לא לאפשר לו לחיות ולעבוד באופן פעיל בתוכנו? מאז חג השבועות, אלוהים משתמש תמיד בבני אנוש בפעילות הגאולה, התאמה לדמותו ולשינוי.⁵³ זאת כדי שהוא, בכוחו, יוכל לשנות את אלה המקבלים את דברו לתוך צלמו ודמותו, המאחדים אותם לאחד, החי באופן פעיל ונצחי, ביחד עם כוחו, פעולותיו וחיי השוכנים בתוכם. אין חטא כלל כאשר הוא בנו ואנו בו.⁵⁴ השליח פולוס אמר: "כי יותר מכולם [השליחים] האחרים עבדתי ולא אני כי אם חסד [החיים], הפעילות והכוח עצמם [אלוהים אשר עימדי] [בתוכי]" (האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ט"ו, 10). חיי אלוהים וכוחו בנו גדולים מהפיתוי לחטוא, מתאוות הבשר, דאגות העולם, מחלות, מגיפות, חולשה וכל מצב אחר, קטן או מהמם לכאורה.⁵⁵

שוב, מרים אינה אמו של אלוהים הנצחי. אלוהים הוא אביה, כשם שהוא אביהם של כל בן ובת שנולדו על-ידי רוח הקודש באמצעות ישוע המשיח.⁵⁶ אמונה בישוע משמעה שאתה יודע שאתה יכול להשיג הכל באמצעות ישוע המחזק אותך, אם אתה מאמין שהחיים והכוח השוכנים בו שוכנים **בך**,⁵⁷ ואם אתה מאמין שאלוהים השוכן **בך** יעשה אותך לכל דבר שדבר אלוהים אומר שאתה. השליח פולוס, ביונית הלנית מקורית, אמר: "כל זאת אוכל בעזרת המשיח הנותן כוח בקרבי [אני מוכן לכל דבר, ושווה לכל דבר דרכו, הוא המחדיר כוח פנימי לתוכי, אני לא תלוי באחרים על-ידי תלותי בישוע המשיח]" (איגרת אל הפיליפיים ד', 13).

44. תהילים ט"ו, 5; קהלת י"א, 5; הבשורה על-פי יוחנן ו', 28; ט', 3; מעשי השליחים ב', 11. 45. בראשית פרק א'; הבשורה על-פי יוחנן א', 3; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ח', 6. 46. מעשי השליחים ד', 12; איגרת אל הגלטיים ג', 13; איגרת פטרוס הראשונה א', 21-18; חזון יוחנן ה', 10-47. האיגרת הראשונה אל הקורינתיים י"ב, 6-3; איגרת אל האפסיים ג', 20; איגרת אל הפיליפיים ב', 13; איגרת אל הקולוסים א', 29. 48. האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ג', 9-6; איגרת אל הגלטיים ד', 19; איגרת אל האפסיים ד', 16-14; איגרת פטרוס הראשונה ב', 2. 49. איגרת אל האפסיים ד', 11-16; איגרת אל הקולוסים ב', 7-6. 50. איגרת אל הרומיים י"ב, 2; איגרת אל האפסיים ג', 19-16. 51. דברי-הימים ב', כ"ו, 6-7; האיגרת הראשונה אל סימونتוס ב', 5; איגרת אל העברים ח', 6. 52. תהילים ל"ד, 16; קכ"א, 4. 53. בראשית ג', 19, 23. 54. דברים ל"ב, 4; שמואל ב', כ"ב, 31; הבשורה על-פי מתי ה', 48; האיגרת השנייה אל הקורינתיים ה', 21; איגרת אל העברים ד', 15; איגרת יעקב א', 17; איגרת פטרוס הראשונה א', 18-19; 22-21; איגרת יוחנן הראשונה א', 5; 5. 55. הבשורה על-פי מתי י"ו, 1; הבשורה על-פי לוקס י"ו, 19; איגרת אל הרומיים ח', 37; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים י"ו, 13; האיגרת השנייה אל הקורינתיים י"ב, 9-10; איגרת יוחנן הראשונה ד', 4. 56. הבשורה על-פי מתי י"ב, 50-46; איגרת אל הרומיים ד', 11-12; ח', 16-15; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ח', 6; האיגרת השנייה אל הקורינתיים ז', 4-7. 57. הבשורה על-פי לוקס כ"ד, 49; הבשורה על-פי יוחנן כ', 21-22; י"ד, 20-15, 28; ט"ו, 26; איגרת אל הפיליפיים ד', 13.

שוב, האלוהים, שבתחילה חי ברוח בגוף האנושי של ישוע, וכעת חי בכל **נוצרי אמיתי**, אין לו אם או אב.⁵⁸ אין לו תחילה או כל סוף (אין סוף של חיים).⁵⁹ שוב, תנו לו, שהוא החיים, להתקבל לתוככם על-ידי קבלת אמיתות אלה מדברי אלוהים. בספר חזון יוחנן אומר ישוע המשיח: "אני [אלוהים, לא מרים] האלף ואני התו, ראש וסוף... ההווה והיה ויבוא אלוהי צבאות [השליט, המושיע, והמלך לכל אלה המקבלים אותו במלואו]" (חזון יוחנן א', 8).

תשעה חודשים אחרי שאלוהים, על-ידי הרוח, זרע עצמו לתוך הגוף האנושי או כלי הקיבול הנקרא ישוע ברחם הבתולה מרים, נפרד ישוע המשיח מגופה של מרים. זאת כדי שאלוהים עצמו יוכל לחיות את חיינו ולעשות עבודתו במשיח כדוגמא עבורנו.⁶⁰

הוא מבטיח שלעולם לא יעזבונו או ינטשנו,⁶¹ אם אחרי שניולד מחדש על-ידי הרוח נמשיך לחיות באותה רוח עד שנתאים רוחנית לחלוטין לדמותו. זאת כדי שנוכל להפוך לאחד עימו לעולם על-ידי חיזוק עצמנו מיום ליום ברוח הקודש באמצעות התקשורת עימו, להיפגש איתו בתפילה ודרך קריאת דברו, שאינו רק אלוהים, דבר אלוהים, אלא גם כמו רוח הקודש שלו וחיינו הקדושים שמוזרקים תמידית לתוכנו, מדי יום ביומו.⁶² ישוע אמר: "הדברים אשר אני דיברתי אליכם רוח המה וחיים המה" (הבשורה על-פי יוחנן ו', 63).

לאחר שחיי אלוהים נפרדו מגופו האנושי, מקדשו, ביתו, כלי-הקיבול שלו הנקרא ישוע המשיח, כאשר מת על הצלב בגלגלתא, הוא קם לתחייה, עלה השמימה, הוענק לו הוד וניתנה לו שליטה על הכל ביקום. הוא למעשה האלוהים. הוא "מלא האלוהות" (איגרת אל הקולוסים ב', 9). הוא נעשה הרוח הנותנת חיים, המאפשרת לו להדור לכל אלה המקבלים אותו כאלוהים, חיייהם, אדונייהם, מושיעם, מלכם והכל עבורם.⁶³ הרוח נותנת חיים היא עתה אלוהים האב, אלוהים הבן, ואלוהים רוח הקודש משולבים.

אחרי שקיבלנו את ישוע עם האב על-ידי הרוח, הוא מכניע בנו את חיינו הקודמים, בשרנו, ותשוקתנו לחטא ודברים גשמיים. הוא ידחה אותנו כאלוהים-אנוש, כלי קיבול עבורו לחיות ולעבוד בהם, אם נתחיל לחשוך בחיי החטא הקודמים שלנו, חיים שאינם מאפשרים לאלוהים לשכון ולעבוד באופן פעיל בתוכנו, כפי שעשה בכלי הקיבול הראשון שלו, ישוע המשיח.⁶⁴ הרוח של אלוהים עצמה, שנתנה לנו חיי אלמוות, תסיים את חיי האלמוות בתוכנו ותמחה את שמנו מהשמיים, מ"ספר החיים של השם [ישוע]."⁶⁵

לפני שאלוהים, באמצעות רוחו, תודר לתוכנו, עלינו לחזור בתשובה על חטאינו ולעשות ברית להתאחד איתו ברוח, במחשבה ובפעולה.⁶⁶ אנחנו ממש נשואים לו. אנחנו כבר לא שתי יישויות אלא גוף אחד איתו על-ידי הרוח נותנת החיים, ישוע המשיח, האב ורוח הקודש.⁶⁷ אנחנו מבטיחים לו הבטחות, ואם נקיים את הבטחותינו, הוא יקיים את כל הבטחותיו כלפינו.⁶⁸ אם נפר ברית זו

58. איגרת אל העברים ז', 3. 59. משלי ח', 24-22; מיכה ה', 1; איגרת אל הקולוסים א', 17; איגרת אל העברים א', 11. 60. הבשורה על-פי יוחנן י"ג, 14-17; איגרת פטרוס הראשונה ב', 21. 61. הבשורה על-פי מתי כ"ח, 20; איגרת אל העברים י"ג, 5. 62. הבשורה על-פי מתי י"ו, 22; הבשורה על-פי יוחנן י"ז, 17; ט"ו, 5-3; איגרת אל האפסיים ג', 20-16; איגרת יוחנן הראשונה ב', 24-25. 63. הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 16-17; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ט"ו, 45; איגרת יוחנן הראשונה ה', 11-12. 64. דברי-הימים ב', ט"ו, 2; עזרא ח', 22; הבשורה על-פי לוקס ט', 62; הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 6; איגרת אל העברים ו', 8-4; איגרת פטרוס השנייה ב', 22-9; איגרת יוחנן הראשונה ג', 14-5; חזון יוחנן ב', 4. 65. דברים כ"ט, 19; חזון יוחנן כ', 15; כ"א, 27; כ"ב, 19. 66. ירמיה ל"א, 34. 67. הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 11-8; י"ז, 23-11; 20-23; איגרת אל הקולוסים ב', 10-9; חזון יוחנן י"ט, 9-7; כ"א, 2-3. 68. האיגרת הראשונה אל התסלוניקיים ה', 24; איגרת אל העברים י"י, 23-22; חזון יוחנן ב', 10; ג', 20-21.

על-ידי אי-קיום הבטחתנו לבטוח בו ולציית לו, הוא לא יהיה יותר אלוהינו, בעלנו או חברנו. הוא אמר: "ידידי אתם, **אם** תעשו את אשר אני מצווה אתכם" (הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 14). לאהוב את אלוהים פירושו לקיים את מצוותיו.⁶⁹

הוא יבטל את חוזה הנישואין בינו ובין כל אחד מאיתנו, אם אנחנו נפר את שבועת הנישואין לו. הוא אמר: "**אם** עומדים אתם בי [רוח נותנת חיים] ודברי [אלוהים] עומדים בכם, בקשו [אותי, לא את מרים], מה שתרצו, ויהיה לכם" (הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 7). בספר דברים כ"ח, 68-15 נאמר לנו, כי אלוהים יקלל אותנו אם נפנה גבנו אליו. אלוהים אומר, כי אם נתקרב אליו, הוא יתקרב אלינו.⁷⁰

אחרי שאלוהים נמזג לתוכנו, איננו הופכים להיות אמו או אביו באותו אופן שמרים או כל אחד אחר לא הפכו. כשאנו קוראים את דברו, ומתפללים אליו יום ביומו, הוא נוצק בנו יותר ויותר עד כי מלוא התאמתנו לצלמו ולדרכו גורמת לנו להפוך להיות כמוהו.⁷¹ אסור לסגוד או להתפלל אלינו, כשם שאסור לסגוד או להתפלל למרים. להתפלל אלינו או למרים לא יעזור במאום. רק אלוהים יכול למחול על חטא.⁷² רק אלוהים שבשמיים עונה לתפילות המופנות לשמיים. תפילות למרים או אלינו יסתיימו במאומה, רק בקלות מאלוהים.⁷³

אנחנו כלים, שהוענק לנו הכוח להיות בני-אלוהים, שמשמעותו אחד עם אלוהים וזאת, בגלל אמונתנו בו.⁷⁴ ישוע אמר: "הדברים אשר אדבר אליכם לא מנפשי, אנוכי דובר כי אבי השוכן בקרבי, הוא עושה את המעשים" (הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 10). "אינני עושה דבר מנפשי, כי אם אשר למדני אבי אלה אדבר" (הבשורה על-פי יוחנן ח', 28). עבודת פלאים זו של אלוהים מתרחשת בכל אחד שהוא כלי קיבול או כלי של אלוהים. ההוכחה לזאת היא הצהרת ישוע לכלל תלמידיו, כליו, מיכלי אלוהים: "וכי ימסרו אתכם אל תדאגו איך ומה תדברו כי ינתן לכם בשעה ההיא את אשר תדברו, כי לא אתם הם המדברים, כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם [החי בתוככם]" (הבשורה על-פי מתי י', 19-20).

אלה מאיתנו שיש בהם חיים וכוח של אלוהים בתוכנו, נקראים קדושי אלוהים על-ידו. "אתם עם [חדש] נבחר [אומה שלא היתה קיימת לפני שאלוהים שם עצמו בישוע המשיח ואחר-כך באנשים מאמינים. לפני מעשה זה אלוהים היה אלוהים, ובני-אנוש היו בני-אנוש], ממלכת כוהנים... למען תספרו תהילותיו של הקורא אתכם מחושך אל אורו הנפלא" (איגרת פטרוס הראשונה ב', 9). האין זה נפלא? אנחנו, מכל אומה, מכל גזע, מתאחדים עם אלוהים בישוע המשיח, וישוע מהלך שוב על-פני האדמה בכל איבר של גופו הנולד מחדש.⁷⁵

"אתם כעת מטוהרים בעבור דברי אשר דיברתי אליכם" (הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 3). השליח פולוס מאשר: "וכאלה היו כמה מכם, אבל אתם רוחצתם, אתם קודשתם, אתם הוצדקתם בשם האדון ישוע וברוח אלוהינו [החי בתוככם] ונותן לכם כוח" (האיגרת הראשונה אל הקורינתים ו', 11). "לו אשר אהב אותנו ובדמו גאלנו [רחץ אותנו] מחטאותינו, ויעש אותנו למלכים

69. הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 23; ט"ו, 10; איגרת יוחנן הראשונה ב', 5; ה', 3; איגרת יוחנן השנייה א', 6. 70. ירמיה כ"ג, 12-15; איגרת יעקב ד', 8. 71. איגרת אל הרומיים י"ב, 2; איגרת אל הפליפיים ג', 20-21. 72. שמות ל"ד, 7-6; תהילים ק"ג, 2-3; ק"ל, 4; ישעיה מ"ג, 25; הבשורה על-פי מרקוס ב', 7; איגרת אל העברים א', 1-3; איגרת יוחנן הראשונה ב', 1-2. 73. שמות כ', 3-5; ל"ד, 17-13; ויקרא כ"ו, 1, 30; דברים ד', 23-24; י"ז, 2-5; תהילים ט"ו, 4; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ו', 10-9; חזון יוחנן כ"א, 8. 74. ישעיה ס"ד, 7; הבשורה על-פי יוחנן א', 12; איגרת אל הרומיים ח', 12-17; האיגרת השנייה אל הקורינתים ו', 18-17; איגרת אל הגלטיים ד', 7-5; איגרת אל העברים י"ב, 5-9. 75. הבשורה על-פי יוחנן ה', 24; האיגרת השנייה אל הקורינתים ה', 17-20; איגרת אל הגלטיים ג', 28; איגרת פטרוס הראשונה ב', 1.

וכוהנים לאלוהים אביו" (חזון יוחנן א', 6-5). במעשים אלה אנחנו, שהיינו רק בני אנוש, ללא חיי אלוהים או כל כוח, מועלים לדרגת אלוהים.⁷⁶

אלוהים שם עצמו בתוך האדם לא כדי להוריד עצמו לרמת התקשורת הנמוכה של האדם, אלא הוא בא לארץ כאדם להרימנו לרמתו, לשלמותו, ולמעמדו על-ידי התגלמותו, חייו, צליבתו, תחייתו, עלייתו השמימיה, הכתרתו, פיאוורו והפיכתו לרוח נותנת-חיים.⁷⁷ הוא עשה זאת כדי שנוכל להתאחד עימו, כדי שנוכל להיות העתקו המדוייק.⁷⁸ לומר שמרים, נערה יהודיה, היתה אמו של זה שברא שמיים וארץ במלואם⁷⁹ הוא בושה ובורות גדולה בהכנת כתבי הקודש.

המשיח אמר כי הוא ימשיך לבצע עבודה יותר בגופם של בני-אנוש אחרים.⁸⁰ ישוע אמר: "המאמין בי [במילים אחרות, אלה המאמינים שאנו נעשים בני אלוהים דרך ישוע החי בתוכנו עם האב באמצעות הרוח, והופכים אותנו לשייכים של אלוהים ואדם] יעשה גם הוא את המעשים אשר אנוכי עושה וגדולות מאלה יעשה" (הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 12). ישוע המשיח מדבר על גופו - הכנסייה - כלתו - המורכבת מאין ספור חברים, הרבה אלוהים-אנוש הממוקמים בצורה אסטרטגית על-ידו בכל העולם, ואלוהים מבצע את אותה עבודה בתוכם.⁸¹ יש היום הרבה יותר אלוהים-אנוש מאשר האלוהים-אדם היחיד שהיילך לפני אלפיים שנה על חוף הכנרת, בירושלים ובחלקים אחרים של ישראל. העובדה שיש חברים רבים מאפשרת לאלוהים לעשות כמות עבודה גדולה יותר.⁸² מרים היתה אינקובטור בלבד. אסור לנו לסגוד או להתפלל לאינקובטורים. מותר לנו רק לשרת, לסגוד ולהתפלל לאלוהים, לא לאחר.⁸³ לסגוד לנו או להתפלל למרים יהיו תועבה לאלוהים כיוון שזו תהיה עבודת אלילים.⁸⁴ דברי אלוהים, הנאמרים מפי ישוע לשטן, היו ועדיין הם "סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלוהיך תשתחוהו ואתו לבדו תעבוד" (הבשורה על-פי מתי ד', 10). כאשר תלמידי שאלו אותו איך להתפלל, הורה להם ישוע לומר: "אבינו שבשמיים" (הבשורה על-פי לוקס י"א, 2). הוא לא אמר "מרים שבשמיים". ישוע מורה לכולנו: "שאלו [את אלוהים, לא את מרים] ויינתן לכם, דרשו [מאלוהים, לא ממרים] ותמצאו, דפקו [על דלת אלוהים, לא של מרים] ויפתח לכם" (הבשורה על פי מתי ז', 7). אם אנחנו רוצים שלום, אל לנו ללכת למרים או כל אחד אחר. אנחנו צריכים ללכת לנסיך השלום, ישוע המשיח, למען השלום שלו.⁸⁵ אם מישהו מוביל אתכם להתפלל למרים, שאינה יכולה להשיג דבר עבורכם, זה יהיה השטן עצמו, כיוון שתפילותיכם לא ייענו על-ידי תפילות אליה או אל כל אחד אחר, מלבד אלוהים. אלוהים רוצה

76. איגרת אל האפסיים ד', 11-16. 77. ירמיה ל"א, 33-31; הבשורה על-פי לוקס א', 78-79; הבשורה על-פי יוחנן י", 10; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ה', 49-45; איגרת אל הגלטיים ד', 5-3; איגרת אל האפסיים ב', 4-22; ד', 22-24; איגרת אל הקולוסים ב', 15-13; איגרת אל טיטוס ב', 14; איגרת פטרוס הראשונה ב', 9-10. 78. האיגרת הראשונה אל הקורינתים י', 17; איגרת אל האפסיים ג', 19-17; איגרת יוחנן הראשונה ד', 17. 79. בראשית ב', 4; ישעיה מ"ב, 5; מ"ה, 8, 12; איגרת אל הקולוסים א', 16-18; חזון יוחנן י"ד, 7. 80. הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 12-14. 81. איגרת אל הרומיים י"ב, 4-8; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ו', 15-17; י"ז, 17; 12-28; האיגרת השנייה אל הקורינתים ה', 18-20; איגרת אל האפסיים ב', 19-22; ד', 7-4; 11-16; איגרת אל הקולוסים ג', 15. 82. ישעיה מ"ד, 5-3; הבשורה על-פי מתי י"ז, 13-15; כ"ח, 20-19; הבשורה על-פי לוקס י', 1-2; הבשורה על-פי יוחנן י"ב, 24; איגרת אל האפסיים ד', 13-10; האיגרת השנייה אל טימותיוס ב', 21. 83. שמות כ"ג, 25; ל"ד, 14; דברים ה', 18-9; ו', 13; ח', 19-20; הבשורה על-פי מתי ד', 10; חזון יוחנן י"ט, 10. 84. שמות כ', 3-5; ויקרא י"ט, 34; כ"ו, 1; דברים י"ז, 15-16; תהילים צ"ב, 7; קט"ו, 4-8; ישעיה מ"ב, 17; הושע י', 2; מיכה ה', 12-13; איגרת אל הרומיים א', 25-21; חזון יוחנן כ"א, 8. 85. תהילים כ"ט, 11; ישעיה ט', 5; כ"ו, 3; הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 27; איגרת אל הרומיים ה', 1; ט"ו, 20; האיגרת השנייה אל הקורינתים י"ג, 11; איגרת אל הפליפיים ד', 7.

שתפילותכם יענו. השטן אינו רוצה שתפילותיכם יענו. אם השטן יטה אתכם מאלוהים למרים, הוא יצחק עליכם, ימחא כפיו בשמחה ויעשה פרוץ כלפיהם כיוון שהונתם ואתם מתייסרים. ברגע שהשטן מכריח אתכם להתפלל למרים, הוא ינסה להכריח אתכם להתפלל לאפיפיור, לממשלה, לכלי התקשורת, כולם שקרנים מוכחים,⁶⁶ ולבעלי החיים שבאסם.

אנו חייבים, ללא היסוס, לדחות כל אחד האומר לנו לסגוד או להתפלל למישהו מלבד אלוהים בשם ישוע המשיח, אם רצוננו הוא להשביע את רצון אלוהים ולהיכנס לגן-עדן. "כי אחד הוא האלוהים, אחד הוא העומד בין אלוהים ובין בני אדם, הוא בן אדם המשיח ישוע" (האיגרת הראשונה אל טימותיוס ב', 5). ישוע, המשיח, מושיענו, הראשון והמנהיג אלוהים-אדם התפלל שאתרים יהיו בדיוק כמוהו במילים אלה: "יהיו נא כולם אחד, כמו שאתה, אבי, בי ואני בך, שיהיו גם הם בנו [כאחד], כדי שיאמין העולם כי אתה שלחתיני" (הבשורה על-פי יוחנן י"ז, 21). זה אומר שאלוהים שלח את כלי הקיבול האנושי הראשון או אלוהים-אנוש לעולם עם חיי אלוהים ועוצמתו בו, כגואל, מושיע העולם.⁶⁷ בו, עם האב, החי בתוכנו כאלוהים-אנוש הוא מראה, ללא ספק, שישוע בא לעולם, עדיין חי בעולם, ועדיין עובד באופן פעיל היום בכל אלוהים-אנוש, ומושיע אחרים דרכם. חייו והאמת שלו, המוענקים לאחרים באמצעות דברו, ממשיכים לצעוד קדימה, מקימים את מלכות אלוהים על פני הארץ, כמו זאת שבשיימו ביודענו דברים אלה, הפסוק "כל זאת אוכל בעזרת המשיח הנותן כוח בקירב" (איגרת אל הפיליפיים ד', 13) נשמע הגיוני. זהו ישוע עם האב באמצעות הרוח השוכנת בקירבנו, המחזק אותנו.

ישוע אמר: "מי שאינו נכנס אל מכלא הצאן דרך השער, אלא מטפס בדרך אחרת [מנסה להיכנס לגן-עדן והוא אינו אלוהים-אדם או אלוהים-אישה, וכאות מרידה כנגד אלוהים מתפלל למישהו אחר שאינו אלוהים בישוע] גנב הוא ושווד" (הבשורה על-פי יוחנן י', 1). כתוב כי אף גנב לא ייכנס למלכות שמיים.⁶⁸

"כי ככה אהב האלוהים [לא מרים] את העולם עד אשר נתן [לא מרים] את בנו, את יחידו, [כדוגמא עבורנו] למען לא יאבד [וישמד בגיהנום] כל המאמין בו [התגלמותו, עבודתו, צליבתו, תחייתו, עלייתו לשמיים ויכולתו לתת חיים] כי אם יחיה [בו, לא במרים] חיי עולמים" (הבשורה על-פי יוחנן ג', 16). ישוע אמר: "לא יבוא איש אל האב כי אם על-ידי" (הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 6). זאת אומרת שאף אחד לא ייכנס למלכות השמיים אלא אם הם הופכים לאלוהים-אנוש באמצעות ישוע המשיח, שהוא החיים עם האב, על-ידי הרוח החיה והעובדת באופן פעיל בתוכם.⁶⁹ דבר אלוהים מתייחס לזאת כ"היוולדות מחדש", "התאמתו לדמות אלוהים",⁷⁰ "הפיכה לאלוהים",⁷¹ "להפוך ליישות חדשה",⁷² "להשתנות",⁷³ "להינצל".⁷⁴ מחדש מהרות,⁷⁵ "להיגאל"⁷⁶ ו"להינצל".⁷⁷

עובדי אלילים וכופרים תמיד מחפשים אישה, חיה או אדם שלא חי על-פי כתבי הקודש כדי לסגוד להם.⁷⁸ היוונים סגדו לדיאנה.⁷⁹

86. איגרת אל הרומיים ג', 4. 87. הבשורה על-פי לוקס ב', 10-12; מעשי השליחים ה', 29-32; י"ג, 22-23. 88. האיגרת הראשונה אל הקורינתים ו', 10. 89. הבשורה על-פי יוחנן י', 7-10; י"א, 25; י"ד, 6. האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ו, 50. 90. איגרת אל טיטוס ג', 5. 91. איגרת אל הרומיים ח', 29-30; איגרת אל הפיליפיים ג', 8-11. 92. איגרת אל הרומיים י"ב, 2. 93. האיגרת השניה אל הקורינתים ה', 17. איגרת אל הגלטיים ו', 15. 94. האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ו, 17. האיגרת השניה אל הקורינתים ג', 18. 95. הבשורה על-פי יוחנן ג', 5-7; איגרת פטרוס הראשונה א', 22-23. 96. איגרת אל הגלטיים ג', 13; איגרת אל טיטוס ב', 13-14; איגרת פטרוס הראשונה א', 18-19; חזון יוחנן ה', 9-10; י"ד, 3-5. 97. הבשורה על-פי מתי י', 22; כ"ד, 13; הבשורה על-פי יוחנן ג', 17; י', 9; מעשי השליחים ב', 21; ט"ז, 31; איגרת אל טיטוס ג', 4-7. 98. שופטים ב', 10-23; י", 14-16; מלכים א' י"א, 33, 5; ירמיה מ"ד, 15-27; מעשי השליחים י"ט, 33-35. 99. מעשי השליחים י"ט, 33-35.

דתות עובדי אלילים אחרות סוגדות למרים ונשים אחרות כמו ענת, ארטימס, אשרה, אשתורת ואתרגטיס.¹⁰⁰ כאשר עובדי אלילים ניצלים, הם שוברים את האלילים ושרפים אותם.¹⁰¹

היום טיפוסים מופקרים בוטים וסוטים מתאמצים במיוחד לשכנע את העולם שאלוהים הוא - "הוא/היא", נקבה, העולם, עובדי ממשלה נבחרים, כסף, כוח עולמי זמני, חיות וכו'. כל צבוע חושב שכולם צבועים. כל גנב חושב שכולם גנבים. כל שקרן חושב שכולם שקרנים, כל סוטה חושב שכולם סוטים. כל אלה ינסו בהתמדה לסלף את קדושת שמו של אלוהים הכל-יכול ולנסות ולשנות אותו לדמותם, מאשר לאפשר לו לעצבם בהתאם לצלמו. האם מישהו יכול להאשים את אלוהים על שריפתם בגיהנום לעולם כפי שהוא אומר שיעשה? ובאם אתם כן מאשימים אותו במשפט צדק בנושא זה, מה זה יועיל לכם? אתם לא תשנו אותו. הוא השליט הקדוש ביקום הזה.¹⁰² הוא דורש קדושה ושווה סטיות.¹⁰³ שום סטייה לא תיכנס אל גן העדן.¹⁰⁴ אין דבר שעולם הסוטים שלכם יכול לעשות בנידון. אתם חייבים לשנות את צורתכם על-פיו או להישרף.¹⁰⁵ אלוהים יעשה בדיוק מה שהוא אומר שיעשה, והוא לא יתחרט על פעולותיו.¹⁰⁶ אף אחד, אף לא כלל היקום, אינו יכול לשנות אותו או לעצור בעדו. הוא לא ניתן לשינוי או עצירה.¹⁰⁷ הוא מאוד עקשן בדרכיו ולא יתורט. הוא אינו משתנה: "גם תמול, גם היום הוא, הוא וגם לעולמים" (איגרת אל העברים י"ג, 8). הוא אלוהים-זכר, אבינו שבשמיים, מלך המלכים, אדון האדונים, לא מלכת המלכות, או נסיכת הנסיכות.¹⁰⁸

ישוע אמר: "אל תחשבו כי באתי להפר את התורה [החוק המוסרי]... לא באתי להפר כי אם למלואת" (הבשורה על-פי מתי ה', 17). הוא אמר לכל תלמידיו: "לבוא אחרי [לא אחרי מרים או כל אליל אחר]" (הבשורה על-פי מתי ט"ו, 24). זאת אומרת שבחוק או מצוות ישוע "לבוא אחרי" הוא התכוון שנלך אחרי ישוע ונשמור על חוק המוסר - עשרת הדיברות בכוחו והחיים החיים בכם. החוק ימולא בכל אלוהים-אנוש.¹⁰⁹ בעלי אמונה יינצלו, ואלה שמטילים בו ספק יקוללו.¹¹⁰ אף דבר נתעב לא ייכנס למלכות אלוהים.¹¹¹ אלוהים הוא אלוהים המפלה ושונא רשע.¹¹² מה אנחנו הולכים לעשות בעניין זה?¹¹³ האם אנו הולכים להילחם באלוהים ולנצח? התשובה היא לא. תיאוקרטיה, דרך האלוהים, היא הדרך שתנצח. כל השאר ינתפץ לרסיסים,¹¹⁴ יעוף כמוץ¹¹⁵ ויישרף.¹¹⁶

הדיברה הראשונה והחשובה ביותר היא: "ואהבת את יהוה אלוהיך [לא את מרים או כל אחד אחר] בכל לבבך ובכל נפשך

100. מלכים א' י"א, 5, 33; ירמיה ד', 18; מ"ד, 19; מעשי השליחים י"ט, 26-28. 101. מלכים א' ט"ו, 15-11; ישעיה ב', 21-17; מעשי השליחים י"ט, 20-18. 102. שמואל א' ב', 2; שמואל ב' ו', 22; מלכים א' ח', 23, 60; מלכים ב' י"ט, 15; ישעיה מ', 25-28; מ"ג, 10-13; מ"ד, 6-8; ירמיה ל"ב, 27; הושע י"ג, 4; חזון יוחנן י"ט, 6. 103. דברים כ"ג, 15; כ"ו, 19-16; כ"ח, 9; איגרת אל הרומיים י"ב, 2-1; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ג', 17-16; איגרת אל העברים י"ב, 14; איגרת פטרוס הראשונה א', 16; איגרת פטרוס השניה ג', 7-3; חזון יוחנן י"ד, 11-9; כ"א, 8; כ"ב, 11-12. 104. חזון יוחנן כ"א, 27; כ"ב, 14-15. 105. הבשורה על-פי מתי ג', 12; חזון יוחנן כ"א, 8. 106. במדבר כ"ג, 19; שמואל א' ט"ו, 29; ירמיה ד', 28; יחזקאל כ"ד, 14. 107. מלאכי ג', 6. 108. האיגרת הראשונה אל טימותיוס ו', 15; חזון יוחנן י"ט, 16. 109. תהילים קי"ט, 4; הבשורה על-פי מתי כ"ב, 35-40; איגרת יעקב א', 25. 110. הבשורה על-פי מרקוס ט"ו, 16; איגרת אל האפסיים ב', 8. 111. איגרת אל הגלטיים ה', 21-19; איגרת אל האפסיים ה', 5; חזון יוחנן כ"ב, 14-15. 112. בראשית ו', 5-13; י"ט, 17-18; י"ט, 12-13; י"ט, 24-26; יקרא כ"ו, 27-33; במדבר פרק ט"ו; דברים כ"ט, 18-27; ל"ב, 26-15; תהילים ה', 15-7; מ"ה, 8; צ"ו, 10; איגרת יהודה, 4-7. 113. איוב ט', 12; איגרת אל הרומיים ט', 18-20. 114. הבשורה על-פי מתי כ"ד, 35; חזון יוחנן ב', 27. 115. איוב כ"א, 18-14; תהילים א', 4; ישעיה ה', 24; י"ז, 13; כ"ט, 5; ל"ג, 11; הושע י"ג, 2-3; הבשורה על-פי לוקס ג', 17. 116. ישעיה א', 31-28; מ"ז, 15-8; ירמיה ד', 20-18; הבשורה על-פי מתי י"ג, 24-30.

ובכל מדעך [מוחך] ובכל מאודך [כוחך]" (הבשורה על-פי מרקוס י"ב, 30). כאשר הכתובים אומרים "בכל", הכוונה היא לא לתשעים ותשעה, ותשע עשיריות האחו מהלב, הנשמה, המוח, הכוח, אלא כל הלב, הנשמה, המוח והכוח - מאה אחוז של לב, נשמה, מוח וכ"ו. "כל" פירושו שאנו חייבים לעשות כל מה שהוא מצווה לעשות. אנחנו חייבים להתאמץ רק לדבר, ולא לקבל דברים נוספים, דוקטרינות ובני-אדם אחרים להתאחד עימם, לשרת אותם או להתפלל אליהם.¹¹⁷ אנחנו חייבים לשרת את אלוהים לפי דברו, או איננו משרתים אותו.¹¹⁸

המשיח מזוהר פעמים רבות מפני נביאי-השקר העכשוויים, ומגלה לנו איך השטן יטעה את כל העולם.¹¹⁹ זה לא היה קורה אם בני האדם בעולם היו קוראים את דבר אלוהים, שהוא הרוח והחיים של אלוהים.¹²⁰ דבר אלוהים, שהוא אלוהים,¹²¹ הוא תוכנית פעולה לפיה עלינו לפעול אם אנחנו רוצים להיכנס לגן-העדן ביום שנעזוב את גופנו האנושי.¹²² כל אחד מאיתנו עלול להיפרד היום, הערב, או בזמן שאנו ישנים. אדוני אומר שהוא "בוא יבוא... כגנב בלילה" (איגרת פטרוס השני ג', 10). "אך היום הוא והשעה היא אין איש יודע אותה, גם לא המלאכי השמיים, בלתי [אך] אבי לבדו" (הבשורה על-פי מתי כ"ד, 36). הדרך היחידה עבורנו לקבל את חיי אלוהים וכוחו היא להיולד מחדש ברוח ולהישאר שם, כיוון ש"על-כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע, המתהלכים בלא כבשר [לפי הבשר] כי אם לפי הרוח" (איגרת אל הרומיים ח', 1). הליכה זו (לפי הרוח) יכולה להיות מושגת רק אם הוא יילך בתוכנו.

אם אתם חושקים בחיי אלוהים והכוח שחי בתוכם, הנותן לכם את היכולת לחיות את חיי הניצחון שלו בכל מצב על-ידי גילוי חיי האמיתיים וכוחו **בתוכם** באמצעות דברו הנותן חיים נצחיים,¹²³ או, אם אתם חושקים בהתגלות אישית כל יום דרך יכולת על-טבעית של חיי ועבודתו **בתוכם** לבנות את נוכחותו, חייו, וכוחו בתוכם¹²⁴ לתת לכם יותר חיי שפע ואמונה באמצעות איחודכם עימו באמונה¹²⁵ (שהיא הניצחון הנוצרי), תנו לו לדעת עכשיו.¹²⁶ על-ידי אמונתכם ביכולתו השוכנת בתוכם, הכל אפשרי.¹²⁷ אם רצונכם הוא להיות יותר מנצח ולא להיכשל לעולם,¹²⁸ להימנע מגיהנום נצחי, שהוא עינוי נצחי באש הבלתי-כבה וייסורים,¹²⁹ או אם תחפצו לחיות לעולם במקום היפה ביותר, כה יפה שלא ניתן להסבר,¹³⁰ מקום של חיים נצחיים, נצורים, בריאות, אושר ושמחה ועוד הרבה יותר,¹³¹ אימרו את התפילה הזו:

117. דברים ד', 40; ו', 17-19; ח', 3, 6, 19; י', 12-13; י"א, 21-16; כ"ח, 14; הבשורה על-פי מתי ד', 14; איגרת אל האפסיים ד', 14. 118. דברים ד', 2; ה', 33-32; ו', 1-3; י"א, 26-28; קהלת י"ב, 13; הבשורה על-פי מתי ד', 14; ז', 21-27; איגרת יעקב ב', 10. 119. הבשורה על-פי מתי כ"ד, 3-5, 11, 15-16, 23-27; הבשורה על-פי מרקוס י"ג, 5-6; איגרת אל הרומיים ט"ו, 18; איגרת אל האפסיים ד', 14; האיגרת השנייה אל התסלוניקים ב', 10-8; חזון יוחנן י"ב, 9; כ', 10-7. 120. הבשורה על-פי יוחנן ה', 24; ו', 63; מעשי השליחים י"ג, 48; איגרת אל האפסיים ו', 17; איגרת אל הפיליפיים ב', 16; איגרת יוחנן הראשונה א', 2-1. 121. הבשורה על-פי יוחנן א', 5-1; 14; חזון יוחנן י"ט, 13. 122. תהילים ל"ז, 31; קייט, 9, 105, 190; הבשורה על-פי יוחנן ה', 24; האיגרת השנייה אל סימיתוס ג', 15-17; איגרת אל העברים ב', 5-1; איגרת יעקב א', 21-25; איגרת פטרוס השנייה א', 4, 19-21. 123. ישעיה מ"ב, 1; הבשורה על-פי יוחנן ו', 63; איגרת אל הרומיים ח', 37-39. 124. איגרת אל האפסיים ד', 8, 11-13; איגרת אל העברים א', 3; איגרת יהודה, 20-21. 125. הבשורה על-פי יוחנן י', 10; איגרת אל האפסיים א', 22-23; ג', 19-16. 126. איגרת אל הקולוסים ב', 15; איגרת יוחנן הראשונה ה', 4; חזון יוחנן י"ב, 11. 127. הבשורה על-פי מתי י"ט, 26-25; הבשורה על-פי מרקוס ט', 23; הבשורה על-פי לוקס ח', 50; איגרת אל הפיליפיים ד', 15; איגרת יוחנן הראשונה ה', 4. 128. איגרת אל הרומיים ח', 37-39. 129. תהילים ט', 18; הבשורה על-פי מתי ג', 12; י"ג, 41-42, 49-50; כ"ב, 15; כ"ה, 30, 41, 46; הבשורה על-פי מרקוס ט', 44. 130. הבשורה על-פי לוקס ט"ז, 23-26; האיגרת השנייה אל התסלוניקים א', 9; חזון יוחנן י"ד, 11-10; י"ט, 20; כ', 10, 15; כ"א, 8. 131. ישעיה ס"ד, 3; הבשורה על-פי לוקס כ"ג, 43; הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 2; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ב', 9; חזון יוחנן ב', 7; כ"א, 10-10. 131. איוב ג', 17; תהילים ט"ז, 11; הבשורה על-פי מתי ה', 12; ו', 20; י"ג, 43; הבשורה על-פי לוקס כ', 36; האיגרת השנייה אל הקורינתיים ה', 4-1; איגרת פטרוס הראשונה א', 4; חזון יוחנן ד', 16-17.

אדוני ואלוהי, רחם נא על נשמתי החוטאת. אני מאמין שישוע המשיח הוא בנו של האלוהים החי. אני מאמין שהוא מת על הצלב ושפך את דמו היקר על מנת שכל חטאי יימחלו. אני מאמין שאלוהים העלה את ישוע מן המתים בכוח רוח הקודש ושהוא יושב לימין אלוהים בזה הרגע, שומע את וידוי חטאי ותפילה זו. אני פותח את דלת לבי ומזמין אותך אל תוך לבי, אדוני ישוע. רחץ נא את כל חטאי המזוהמים בדמך היקר, אשר שפכת במקומי על הצלב בגלגלתא. אתה לא תדחה אותי מעליך, אדוני ישוע. אתה תמחל לי על חטאי ותציל את נשמתי. אני יודע זאת מכיוון שכך נאמר בדבריך, בכתבי הקודש. בדבריך נאמר שלא תדחה מעליך איש, וזה כולל אותי. לפיכך, אני יודע שאתה שמעת אותי ואני יודע שאתה ענית לי ואני יודע שנושעתני. ואני מודה לך, אדוני ישוע, שהושעת את נשמתי ואביע את תודתי בכך שאעשה את אשר תצווה ולא אחטא עוד.

Tony Alamo, World Pastor
Holy Alamo Christian Church
P.O. Box 398
Alma, Arkansas 72921
U.S.A.

טלפן אל 782-7370 (501)
או שלח פקס אל 782-7406 (501)

כתובתנו באינטרנט:

Internet Web Page <http://www.clipboard.com/alamo/>

הכומר אלמו כתב עלונים ספרותיים רבים נוספים. ברשותנו קו טלפוני הפועל 24 שעות ביממה. כדי לקבל פירוט אחרים חניס אין-כסף מהכומר אלמו, כיתבו או טלפנו עבור עותקים או ייעוץ. בקשו עותק חניס של החוברת מאת הכומר אלמו הנקראת *המשיח - לפי נבואות התנ"ך*. היא מתארת את 333 הנבואות בתנ"ך אודות המשיח. מסרים רבים של הכומר אלמו מצויים גם בקלטות.

אלה מכס הנמצאים בארצות אחרות, אנו מעודדים לתרגם ספרות זו לשפת אמכם. במידה ותדפיסו חומר זה, אנא ציינו את שם בעל הזכויות השמורות והרישום:

© Copyright August 1998. All rights reserved.

World Pastor Tony Alamo © Registered August 1998.

עלון זה נושא את תוכנית הישועה היחידה.

אל תזרוק אותו, אנא העבר אותו לאדם אחר.

המובאות בספרות זו לקוחות מן התנ"ך המסורתי ומתרגומו של פרופסור פראנץ דליטש לברית החדשה. סימוכין אחרים כוללים את נוסח המלך ג'יימס (באנגלית) ומקורות אחרים.

Hebrew - God Has No Mother